

Димитър Попов
10.VI.1855 – 19.XII.1908 г.

управляващ
26.VIII.1886 – 4.XII.1887 г.

Роден в Калофер. Про- ва в редактирането на ли-
гимназия завършва в родния бералния в. „Независимост“.
си град, след това учи в Работи като редактор и
Духовната семинария в Плов- администратор на вест-
див и в Робърт колеж в ници, като служител в
Цариград. Дипломира се в Сул- Народната библиотека,
танския (Галатасарайския) ли- секретар на Върховния ка-
цей в Цариград през 1876 г. с сационен съд и началник на
награда за оригинални трудове Статистическото бюро. След
по математика. Полиглот, държавния преврат през 1881
влает осем езика. г. се премества в Пловдив.

Започва работа като ре- Последователно е член на
дактор във в. „Сутрина“. Върховния административен
През юни 1877 г. пръв по- съд на Източна Румелия,
мества прокламацията на рус- прокурор, началник на кан-
кия император Александър целарията на Дирекцията
II към българите, заради на външните дела. През
което задочно е осъден от 1884–1885 г. е главен секретар
военен съд. Успява да избяга на Министерството на
в Букурещ, където през 1877– финансите на Княжество
1879 г. списва в. „Българин“. България.

След Освобождението участ- От август 1885 г. до август

1889 г. е член на Управителния съвет на БНБ.	партия.
От 3 ноември 1902 г. до 18 август 1905 г. заема поста министър на обществените сгради, пътищата и съобщенията и управляващ Министерството на търговията и земеделието (6 май – 24 август 1903 г.) в правителството на Прогресивно-либералната	Участва в списването на вестниците „Мир“, „Да се разберем“, „Деветий август“, „Народна воля“, „19 февруарий“, „Паво“, „Народний глас“, „Съединение“, „Братски лист“ и др. Основава и редактира в. „Исток“. Изпраща дописки до руски и френски вестници.